

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1637

Prima eius Pars.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50934)

ut boni solùm admittantur , & pellantur mali.

Meditatio habet duas partes ; vna est de vexillo Luciferi, & secunda de vexillo Christi Domini nostri : & quæque pars habet tria Puncta quæ sibi inuicem respondent.

PRIMA PARS *Meditationis.*

PRIMUM PUNCTVM. Formanda imaginatio de Lucifero cum omnibus circumstantiis quæ hîc notantur. Primò, Quòd sit in campo Babylonico. Secundò, Quòd ascenderit ad altiorē cathedram. Tertiò, Quòd ea cathedra plena sit igne. Quartò, Quòd ex eâ prodeat multum fumi. Quintò, Quòd sit figurâ horribilis , vultuque terribilis. Ista enim sunt signa quæ ad eius nos cognitionem ex vultu perducant , & vt nobis ab eo cauere possimus : & hæc eius imaginatio multum proderit ad eius tentationes & suggestiones discernendas ; qui finis est huius Exercitij.

SE-

SECUNDVM. Notatur hic sollicitudo & media quibus dæmon utitur ad finem suum consequendum, ministros suos mittendo ad omnes mundi plagas; monens ne vlli loco aut alicui hominum generi parcant. Et sic totum hunc mundum considerabimus, sicut eum vidit sanctus Antonius, plenum laqueis, retibus & venatoribus; plenum viis lubricis, quæ sunt occasiones multæ lapsuum, plenumque tentatoribus, qui omnes artes adhibent, nullâ prætermisâ: vnde tanta hominum cæcitas prouenit, & tot lapsus, vt nullus ab hominum conuersatione tam remotus aut secretus sit, nec vlla tam spiritualis persona, quæ tentationibus obnoxia non sit. Primum ergo Punctum nobis insinuat hostis nostri conditionem, qui est ferox & crudelis, qualis est leo; & Secundum, quòd non sit instar leonis, qui satur se componit ad dormiendum, sed instar esurientis, qui præ fame quasi rabidus rugiat, circumeatque

quæ.

quærens quem deuoret: quod totum debet in nobis excitare vigilantiam & prudentiam, secundum Apostoli monitum 1. Petr. 5. *Sobriy estote, & vigilate; quia aduersarius uester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quærens quem deuoret, &c.* Hæcque vigilantia nobis feruire debet ad cautelam, ne nimium quibusuis occasionibus externis fidamus, nec omni spiritui, quo intus mouemur, credamus; attentè intentiones dæmonum examinantes, quò ab iis nobis caueamus, ne culpâ nostrâ & incurriâ in tentationem intremus, vt Saluator monet: *Vigilate, & orate, vt non intretis in tentationem.*

IN TERTIO PUNCTO nobis proponuntur cum distinctione res, ad quas per se & suos ministros nos dæmon allicere conatur; quæ sunt tres, amor diuitiarum, & honoris, & superbia.

Vnde nota ordinem quem dæmon in tentando seruat: incipit enim plerumque à concupiscentiâ diuitiarum, tamquam à re proximè coniunctâ necessitati

cessitati corporis & obligationibus domus & familiæ. Secundus gradus est, honor vanus ; quia si quid ex bonis sustentationi personæ familiæque superfit, statim oculos coniciunt in amplificandum statum augendamque familiam, & honores, quò totum quod residuum est expendatur, ita vt nihil sibi aliisque superfit. Et vt tales quotidie sibi imaginantur maiorem familiæ honorumque amplitudinem, ita nullæ eis sufficiunt diuitiæ ; sicque cum proventu crescit concupiscentia, & à primo secundoque vitio gradum faciunt ad tertium, nimirum superbiam. Non enim in id quod sunt oculos coniciunt, sed in id quod habent, aut habere putantur ; & suæ exiguitatis statusque prioris obliti, tantos se esse putant, quantæ sunt diuitiæ & honores : hinc se magni faciunt, & ab aliis maiores quàm sunt haberi volunt ; & inordinate appetunt propriam excellentiam, quæ vera & genuina est superbiorum conditio.

Secun-

Secundò nota, quòd ex hoc indebito diuitiarum, honoris & propriæ excellentiæ amore oriantur reliqua vitia, ad quæ, quasi per catenam, hisce mediis nos dæmon pertrahere conatur. Ex diuitiarum enim appetitu ordinariè proueniunt fallaciæ, deceptiones, furti, violentiæ, periuria, & omne iniustiarum genus. In personis spiritualibus, & Deum timentibus, prouenit cordis inquietudo, qualis est eius qui inter spinas versatur, siccitas in oratione, durities & defectus compassionis pauperum. In Religiosis oritur desiderium rerum curiosarum & superfluarum, proprietates, lautæ tractationes, amicitia vanæ cum sæcularibus, quò ab iis impetrent quod appetunt; dissimulationes & mendacia cum Superioribus, ne detegantur, amaritudines & murmurationes contra eos quando hæc impediunt, &c.

Amor honoris producit iactantiam, hypocrisin, ambitum officiorum & habitationis honoratioris, horumque
iniquis

iniquis artibus procurationes, adulationes cum iis qui ad hæc multum iuuare possunt, contemptum & detractiones de æqualibus & competitoribus, disputationes, contentiones, discordias & nouitates, &c. Ex superbiâ oritur cæcitas intellectus, durities iudicij, pertinacia in suo sensu, inobedientia erga Superiores, præsumptio de seipso, otium, tædium in sui recollectione, vanæ loquelæ, euagationes in oratione, amor & æstimatio rerum præsentium, & gustus in voluptate carnali; ita, vt Deus frequenter occultam aliquam superbiam manifesto peccato luxuriæ puniat.

Ex dictis sequuntur duæ Regulæ, quò quis facilius in notitiam veniat tentationum dæmonis; & sunt quasi prima documenta discretionis spiritualis.

Prima est ex parte rei ipsius, quando nempe sentimus nos moueri & inclinari ad amorem diuitiarum, honoris & propriæ excellentiæ; vel ad aliud aliquod vitium, quod ex illis tamquam

ex

ex radice nascitur: quia illa sunt ad quæ dæmon nos inducere conatur, vt in tertio Puncto benè notatur; & tunc tentatio est magis manifesta.

Secunda Regula est ex parte modi, cum quis experientiâ percipit, eiusmodi cogitationem turbationi causam dare, animoque anxietatem, diffidentiam & obscuritatem offundere: tales enim fructus in animâ à dæmonis suggestionem produci solent. Nam vt ex vocis & modi loquendi tono clarè percipimus, an is qui loquitur, in humili an alto sit loco, an iracundus ac furiosus, an suavis aut pacatus, &c. sic ex affectibus illis quos anima sentit, facile colligitur, quòd illi à Duce superbo, feroci, terribili, qui ex cathedrâ suâ eleuatâ non spirans nisi fumos & ignes loquitur, proueniant.

L SECVN-